

Summary

In my diploma paper “Barbary Sheep in Region Plzeň” I am engaged in causes for rising of a population of Barbary Sheep in nature. I monitor there formation of the group after its escape from Zoo Plzeň, age structure and structure of gender in the group and expansion of the population in region Plzeň - North. In the work, there you can find data about keeping of Barbary Sheep in Czech and foreign zoological gardens. Considering that Barbary Sheep is not our original species, my work contains management of introduced populations in the world. In appendix you can find evidence cards of runaway animals and selection of the correspondence about elimination of Barbary Sheep.

Anotace

V diplomové práci se zabývám příčinami vzniku populace paovcí hřívnatých ve volné přírodě. V práci sleduji utváření skupiny po útěku z plzeňské zoologické zahrady, pohlavní a věkovou strukturu a rozšíření populace po okrese Plzeň-sever. V práci jsou zahrnuta data z chovu paovcí v českých a světových zoologických zahradách a vzhledem k tomu, že paovce hřívnatá není naším původním živočišným druhem obsahuje práce i management inrodukovaných populací ve světě. V příloze jsou připojeny evidenční karty uprchlých zvířat a část korespondence zabývající se likvidací paovcí hřívnatých.

1. Úvod

Uplynulo více než dvacet let od útěku paovcí hřívnatých z plzeňské zoologické zahrady. Uprchlé paovce daly základ volně žijící populaci, bohužel populaci ve volné přírodě nechtěné, přesto, díky své nenáročnosti, dobře prosperující a životaschopné.

Během několika málo let začaly paovce představovat pro honitby velkou zátěž. Vlivem rostoucího počtu paovce hřívnaté zabíraly honební pozemky na úkor ostatní zvěře, což bylo patrné zvláště v zimních měsících v období přikrmování. Postižená myslivecká sdružení začala žádat nápravu vzniklé situace, a tehdy se plně projevil nezájem zoologické zahrady o uprchlá zvířata, ale také neřešitelnost celé záležitosti na úrovni ministerstva zemědělství a životního prostředí. Pro příslušné orgány představovaly paovce hřívnaté ve volné přírodě, dle platných zákonů, legislativně správně neřešitelný problém.

Je jen logické, že za takovéto situace některá myslivecká sdružení vyřešila svou situaci sama a v tichosti. Bohužel se tak uzavřela cesta k získání jakýchkoliv informací o osudu paovcí hřívnatých na Plzeňsku. Z paovcí hřívnatých na Plzeňsku se stal mýtus, který je čas od času přiživen zmínkami v odborné literatuře, které stále připouštějí možnost výskytu paovcí hřívnatých ve volné přírodě. Obecně se uvádí, že paovce hřívnaté utekly z plzeňské zoologické zahrady v roce 1980, možná i dříve, obývaly okresy Plzeň – město a Plzeň – sever, ale zabíhaly až na Křivoklátsko, přičemž občasný výskyt není možné vyloučit ani v současné době.

Odborné literární prameny vždy vycházejí z jediných dvou původních prací: z práce L. Hůrky, *Die Säugetiere des westlichen Teiles der Tschechischen Republik* (1992) a článku B. Sýkory, J. Krystla a V. Krystlové, *Paovce hřívnatá na Plzeňsku* (1991). Pokračování ve studiu západočeské fauny překazila dr. Hůrkovi těžká nemoc. Po roce 1992 se v literatuře již neobjevují žádné další zmínky o paovcích hřívnatých psané plzeňskými autory. Je velmi pravděpodobné, že se paovce v té době ve volné přírodě Plzeňska již nevyskytovaly.

Na případě paovcí hřívnatých na Plzeňsku se plně projevila neschopnost spolupráce mezi myslivci a zoology, vzájemné antipatie ovšem přetrvávají dodnes. Existují náznaky, že plzeňská zoologická zahrada nebyla jediným zdrojem paovcí hřívnatých ve volné přírodě. Vzniklé populace se ovšem nikdy nespojily, jelikož první populace byla zlikvidována dříve než vznikla populace další. Za vše mluví výskyt paovcí na Křivoklátsku, který byl spolehlivě potvrzen. Za zdroj je považována plzeňská zoologická zahrada. Ovšem výskyt paovcí na Plzeňsku a Křivoklátsku dělí téměř deset let. Myslivecká sdružení, nacházející se mezi Plzní a

Křivoklátskem, možnost výskytu paovcí hřívnatých ve svých honitbách odmítají. Je tedy pravděpodobné, že zdrojem této populace nebyla v žádném případě plzeňská zoologická

zahrada, ale paovce pocházejí z místa mnohem blíže Křivoklátsku.

Právě srovnání zoologických poznatků s údaji získanými z plzeňských honiteb je hlavní náplní této diplomové práce. Vyplývají z něj velmi zajímavé skutečnosti. Ale především jedna je odstrašující, a to, jak může být velmi lehkomyšlně naloženo s životy zvířat, která jsou u nás sice nepůvodní, ale ve své domovině patří k ohroženým druhům.